

ספר תהילים פרק מז  
(ט) לכו חזו מפעלות ידוד אשר שם שמות בארץ:

ספר תהילים פרק סו  
(ה) לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם:

## חלק ד'

מדרש תנחומא וישב פרק ד

(ד) ויוסף הורד מצרימה זש"ה לכו חזו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם (תהלים כה) א"ר יהושע בן קרחה אף הנוראות שאתה מביא עלינו בעלילה....

מדרש רבה בראשית פרשה פה פסקה א

(א) ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו (מלאכי ב) בגדה יהודה ותועבה נעשתה וגו' א"ל כפרת יהודה שקרת יהודה ותועבה נעשתה בישראל יהודה נעשה חולין (שם) כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ויהי בעת ההיא (מיכה א) עוד היורש אביא לך יושבת מרשה עד עדולם יבא מלכן וקדושן של ישראל עד עדולם יבא כבודן של ישראל עד עדולם יבא דכתיב ויט עד איש עדולמי ויהי בעת ההיא רבי שמואל בר נחמן פתח (ירמיה כט) כי אנכי ידעתי את המחשבות שבטים היו עסוקין במכירתו של יוסף ויוסף היה עסוק בשקו ובתעניתו ראובן היה עסוק בשקו ובתעניתו ויעקב היה עסוק בשקו ובתעניתו ויהודה היה עסוק ליקח לו אשה והקב"ה היה עוסק בורא אורו של מלך המשיח ויהי בעת ההיא וירד יהודה (ישעיה סו) בטרם תחיל ילדה קודם שלא נולד משעבד הראשון נולד גואל האחרון ויהי בעת ההיא מה כתיב למעלה מן הענין והמדנים מכרו אותו אל מצרים:

רש"י על בראשית פרק מב פסוק כח

כח) וגם הנה באמתחתי - גם הכסף בו עם התבואה:

מה זאת עשה אלהים לנו - להביאנו לידי עלילה זו שלא הושב אלא להתעולל עלינו

רש"י על בראשית פרק מד פסוק יט

(יט) אדני שאל את עבדיו - (ב"ר) מתחלה בעלילה באת עלינו למה היה לך לשאול כל אלה בתך היינו מבקשים או אחותנו אתה מבקש ואעפ"כ ונאמר אל אדוני לא כחדנו ממך דבר:

ספר בראשית פרק מג

יח) וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו:

רש"י על בראשית פרק מג פסוק יח

להתגלל - להיות מתגלגל עלינו עלילת הכסף ולהיותה נופלת עלינו. ואונקלוס שترגם ולאסתקפא עלנא הוא לשון להתעולל כדמרגמינן עלילות דברים תסקופי מילין. ולא תרגמו אחר לשון המקרא. ולהתגלל שترגם לאתרברבא הוא לשון (קהלת יב) גלת זהב (נחום ב) והצב גלתה העלתה שהוא לשון מלכות

מסכת תענית דף ט/א

ותו אשכחיה רבי יוחנן לינוקיה דריש לקיש דיתיב ואמר אולת אדם תסלף דרכו ועל ה' יעף לבו יתיב רבי יוחנן וקא מתמה אמר מי איכא מידי דכתיבי בכתובי דלא רמיזי באורייתא אמר ליה אטו הא מי לא רמיזי והכתיב ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר

מה זאת עשה אלהים לנו דל עיניה וחזא ביה אתיא אימיה אפיקתיה אמרה ליה תא  
מקמיה דלא ליעבד לך כדעבד לאבוכ

### תלמוד בבלי מסכת מגילה דף טז/ב

יכשל בו דאמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב בשביל משקל שני סלעים מילת  
שהוסיף יעקב ליוסף משאר אחיו נתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים אמר רבי בנימין בר יפת  
רמז רמז לו שעתיד בן לצאת ממנו שיצא מלפני המלך בחמשה לבושי מלכות שנאמר ומרדכי יצא  
בלבוש מלכות תכלת וגו'

### מדרש תנחומא (בובר) פרשת בחוקותי סימן ו

מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו (תהלים ח ה), מה אתה מבקש מן האדם הזה, אמר להם הקב"ה מי  
מקיים תורתי ומצותי, אמרו לו אנו מקיימים תורתך, אמר להם אין אתם יכולים

### בראשית רבתי פרשת בראשית

[ו, ב] בני האלהים. ר' יוסף אמר ראו המלאכים שהיה הב"ה מתעצב על שברא בני אדם. מיד עמדו שני  
מלאכים לפני הב"ה ששמו שם שמוזאי ועזאל ואמרו לפניו רבש"ע הלא אמרנו לפניך בשעה שבראת עולמך  
אל תברא אדם, כענין שנאמר מה אנוש כי תזכרנו וגו' (תהלים ח' ה'). א"ל הב"ה ועולם מה תהא עליו,  
א"ל אנו מסתפקים בו, א"ל גלוי וידוע לפני אלו הייתם בעולםם ויצר הרע שולט בכם כשם ששולט באדם  
הייתם קשים מהם, א"ל תן לנו רשות ונדור עם הבריות ותראה איך אנו מקדשים שמך. א"ל הב"ה כבר  
נתתי לכם רשות. מיד ירדו והשליט בהם יצר הרע. כיון שראו בנות האדם שהם יפות תעו אחריהן ולא  
יכלו לכבוש ביצרן הדא ה"ד ויראו בני האלהים וגו'. ראה שמוזאי ריבה אחת ששמה אסטירה נתן עיניו  
בה, אמר לה השמע לי, א"ל איני שומעת לך עד שתלמדני שם המפורש שאתה